

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2
Negyed évre	1

Szerkesztői iroda és kiadói hivatal, — hová a lap egy szelvényt követve az egész részlet tárgyhoz különben is, egy szelvényt a hirdetések minden felszámolására küldendők.

Epreskerti utca 694-dik számú Róth-féle ház.

Bérmennetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

A kéziratok nem adódnak vissza.

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

(Egyes száma ára 10 kr.)

Hirdetési díjak:

Minden 4 hasábon post-sor egyzeret hirdetésnél 5 kr., többzetőnél 4 kr.

Törzselmes hirdetések (többzető) bolti-táras, kedvezőbb feltételek alatt szerkesztendő.

Minden egyes bolti-táras kínárlásért 30 kr.

A nyílt-térben minden négy hasábon garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Hirdetések felvételnek ifj. Czukor Márton fűszerkereskedésében, a nagy cukraszda épületben.

Az érsek Nyiregyházán.

Május hó 27-ik napján érkezett Sarmassa egri érsek ő méltósága városunkba. A fogadtatás, melyvel hívei részéről, sőt még mások részéről is találkozott, elég szívélyes volt. A bérmálási vallásos szertartás napját valóságos ünnepnapra varázsolta e fogadtatási ürtartás.

Volt fáklýszene is, melyen Szta-rek Ferencz ügyvéd ur talpraesett üdvözlő beszédet mondott és melyre ő méltósága szabatos beszéddel válaszolt, kiemelve a honszerelmé magasztosságát s erre intvéné híveit is. — Valóban nagy szükség volna az ily tanításokra egész hazánkban, de Nyiregyházán is.

Nem hallgathatjuk el azonban azon apróbb kellemetlen történeteket, melyek itt időzése alatt fordultak elő.

Legelső volt ezek között a városi főkapitány azon eljárása, melyszert az érsek itt időzése tartamára felhívta kereskedőinket boltjaik zárva tartására.*

Mi azt hisszük, hogy bármilyen nagy ember legyen is egy érsek, mégsem igényelhet magának nagyobb tiszteletet, mint maga a mindenség ura, valamint mások sem helyesen cselekesznek, ha egy embernek több tiszteletet akarnak adni, mint a mindenhatóknak. Már pedig főkapitány ur ezen tulbulzóságára, ezen cátergőriába esik, mert ha legnagyobb ünnepnapok alkalmával, — mint karácsony, husvét, pünkösöd, melyek az istenség tiszteletére szenteltek, — be nem zárátja a boltokat, — akkor nem volt helye azokat egy ember tiszteletére sem bezáratni.

Második helyet foglal ezek között azon esemény, mely a városi tisztikar tisztelegése alatt adta magát elő.

A városi tisztikar ugyanis fél 11-re megjelent tisztelegni a plébánián, hol az érsek szállva volt, és nem tudjuk, Simon Endre plébánus-esperest, vagy ő méltósága szeszélyéből, az előszobába várakoztak ¾ 12-ig, egészen 5 negyed óráig, sőt még ehhez járult az is, hogy a fél tizenkét órakor megérkezett törvénytészki hivatalnokokat megjelensésk után azonnal a városi tisztikar előtt — ezek világos és szántsándékos mellőzésekkel — fogadta ő méltósága.

*) Páratlan neveltséges dolog. Szerk.

Ez megsértése a városi tisztikar tekintélyének s ennek folytán lealkázása a város polgárságának. Nagyon csudálkozunk polgármesterünk, sőt az összes tisztikar mérsékletén, hogy azonnal sarkon nem fordult és félbe nem szakította az egész száraz prádét.

Mi azt hisszük, hogy városunk tisztikara sem nem több, sem nem kevesebb a törvénytészek tisztikaránál, azért nem vólnék tévedni, ha azt mondjuk, hogy e leirt eljárás vagy egy igen nagy baklővés volt, vagy szándékos sértés akart lenni. Az első megbocsájtható, mert csupán lelkiismeretesség. — De az utóbbi megbocsájthatatlan bűn.

Különbön a harmadik eset is elég czifra volt arra, hogy feljegyezzük:

Ő méltósága vagy környezete által gróf Vay Ádám ur távirati úton értesített, hogy f. hó 3-án a gróf urnál leendő déli fél 12 órakor, azonban elmúlt 1 óra, 2-tő, 3-om, még sincs sehol, elmúlt biz ott 4 óra is, midőn a nagy vendég megérkezett.*

Igaz, hogy az ilyen csekélységek nem tünnek fel szegény embereknél, ámbár minket is eléggé bosszantana, de egy grófi háznál csaknem 5 órán át várni valakire, kivált egy magas vendégre, ez legalább is fájó érzést költ az illető várakozóba, mert ez mint kicsinylens tünik föl.

Vége rossz hatást szült magas vendégünknek városunk előkelő hölgyei irányába elkövetett magaviselete, kiket csak egy per „te“ traktálva figyelmeztetett egy vagy más csekélységre, nem egészen szelid modorban, mint azt egy magasrangú lelképásztortól várni lehet.

Ezeket azért hoztuk föl, mert az ilyen apró bosszantó események megromítják azon különben kellemes hatást, melyet ő méltósága jelenléte keltett sokakban, mert az ilyen apró-cseprő tisztiszokos jobban fájnak és maradandóbb emlékekkel bírnak, mint bármely egyéb és kellemetlenné teszik a visszaemlékezést.

Apaffy.

A tudomány nem csal.

Igy mondja ezt a közpéidabeszéd, de nincs ennél kézzelfoghatóbb igazság; mert ne menjünk tovább, csak tekintünk vissza arra a

*) No ily esetek megtörténhetnek. Szerk.

Költés újra fel varáz álmin közül, Légy messze hát tőlem te szép világ.

Borits, borits sőt lepelel fölé, Oh mert ha bus lekem rád tekint, Majd megszakad fájó szegény szívem, Köny permetez pillámon át megint.

Apostol Bertalan.

Szinészségem kezdete, folytatása és vége.

— Dióhéjba szorított elbeszélés. —

Irtá: **Angyal Gyula.**

(Folytatás.)

Midőn a szinpad felé közeledtünk, a fél-szemű sugó ugyancsak gesticulált.

Góliát szerepét játszotta „Dávid király“-ban.

— Jó reggelt, jó reggelt tubicizán! hogy aludt, mit álmódott az éjszaka? — kezdi a direktor ur, Ida kisasszony felé közeledve.

Ida kisasszony nem felelt.

No gondolám, itt a bemenetlén ép oly nehéz, mint amott volt, csak a kijövetél még ismeretlen.

A direktor nem jött zavarba.

— Nos virágok virága! . . . e szinpad

gyászos emlékü osztrák-porosz háborura, melynek megtörténte után mindenkitől, aki csak hozzá tudott e tárgyhoz szólni, azt hallottuk, hogy a porosz jól, — egyzóval tudományosan berendezett iskolái verték meg seregeinket, — tentatortó s a kisdéj gyermekégekét fogva való földrajz- és törté-ísméret győzött a vont-csőví ágyuk felett, s a népatonitók tépték le fő-vezérjeink báberejait, szóval: a nevelés, tanítás előnyei győztek, a csak pusztán magolás ellenében. Azonban ide s tova már egy évtized gördül le maholnap fejünk felett, de azért e kézzel fogható igazságot csak addig tartottuk szem előtt, míg görnyedtünk a kapott vereség óriási súlya alatt: miután pedig, seibeink ha netalán behegedtek, egy megszántuk fájni, elfeledtünk mindent, a mit az osztrák-porosz háboruban tanultunk és tapasztaltunk, tehát visszamentünk a régi kérékvágásba, most már csak azt várjuk, mikor huz ki belőle bennünk egy, a fővalóság-tól megmentésünkre küldött lángész; mert hiszen t. olvasóm, jól tudom azt, hogy csupa kikváncsiságból is megkérdézne közletem valaki, hogy a fennebb írtakat tekintetben mutassak fel példát arra nézve, hogy mi a régi kérékvágásba térünk vissza; még 1876-ban is Krisztus-után — im hát nem várom azt, hogy felszólítsanak, hanem minthogy az osztrák-porosz háború hoztam fel példát, — tehát a magunkéi közül egyenesen csak a közlegénység közt tartok előtteket egy kis szőmiét, és csakis itt láthatja azt az embert és legvilágosabban, hogy nem elég nekik csupán a szülői háznál nyert nevelés, mert mikor látjuk, p. o. először is azt a mintegy 23—24 évet betöltött ifjú katonát, mint három éves harcoszta háza jóni szabadságra, ki ügyesség, de kevésbé tudományán folytán tizedese vagy szakaszvezetőcske rangot vívott ki magának a lefolyt három év alatt, azt mondjuk ha fájának csak használt neki a katonaság, egyzóval, ottan több nevelést kapott, mint a szülői háznál; de őh fájdalom, mikor honn mint polgár kellene magát tisztességesen emberi módra viselni, ekkor tünteti ki, hogy a katonaságnál nem tanult épen semmit, sőt még azt is elfelejtette, a mit hon tudott, mert, nyájas olvasóm, azt határozatlan merem állítani, és az tény, az elvitatázatlan igazság, hogy ha egy kondás-bőjtár bekerül a katonasághoz, ez egy kicsit kifáragodik az igaz, de annál műveletlenebb lesz, mert már ekkor büszke, de nem tudja hogy miért, már ekkor korántsem ismeri be, hogy ő idá-haza kondás volt, sőt egész ellenkezőleg gondolkodik, hogy ő már művelt ember, mert a katonaságnál káplár lehetett, s ha haza kerül szabadságra, akkor otthon régi gazdájával még szembe szem áll, lenézi ezen katonai közmondással: „paraszti“, — mert így van, és ennek ki és mi az oka? — világos, hogy az, hogy nincsnek tanonid, népatonitónk borzasztó silányan fizettetnek, és nincs ember, aki az ilyen kondás gyereket felnevelje vagy taníttatná még zsenge korában, vagy pedig az állam fordítana rájuk nagyobb gondot, úgy mint Poroszországban.

Ellenben pedig, t. olvasóm, ha egy mármár kissé az iskola falához dörgölődzött ifjú látunk bevonulni a katonasághoz, kinek lelki ékesége és az ifjak bálványai! . . . mért nem nyílik mosolyra amaz aranyos ajak? . . . Ida kisasszony mit sem felelt. — Ejnye kedves ísém, — fordult aztán mosolygva felém, úgy látszik, hogy itt teljesen fölösleges vagyok. Fogja csak ezt a czukrot, ugy is öcsém vette a feleségemnek, — — azaz hogy a feleségemnek narancsot vett. Tehát fogja csak, adja oda a kisasszonynak maga, öljel meg, eskojla meg, a mint dukál. — Csitt, szerencsétlen ember, — sugtam felé, — hát tönkre akar tenni? De mit sem hajtott reám. Ida kisasszony hallgatásait a legforróbb szerelem jelének vélte, mely minden pillanatban kitörni készül, de melyet az idegen szemek féken tartanak. Szegény tatár, nem tudta, hogy e hallgatós zivatart, melyeket gondatlan beszéde által még vadabba tett. — Igen, igen; — folytatta a szerencsétlen, itt nincs szükség védőre! a kik szeretik egymást, azok meg is értik egymást. No hát csak béküljétek. Ma este Árgyélus és Genováya lesztek. No, fogja, ita a medve czukrot, adja oda Ida kisasszonynak! Ezzel aztán felém dova a patikában egyebek hiányában vett fekete czukrot s ott hagyott magunkra. Szent Isten! mit követél el te ostoba direktor! Alig ment aztán el néhány lépést, s alig hagyott magunkra, Ida kisasszony feláll, merőn szemem közé néz, és szól:

szemei előtt a tudomány fénycsillagai a közel távolba látszani kezdettek is, mégis ezt a katonaságnál elveszté szemei elől, és lealacsonyodik többnyire odáig, hová a fennebb érintett kondás gyerek, minden iskolázatás nélkül halad, ámber távol legyen tőlem t. olvasóm, hogy én ezen cásbusa minden egyes ifjú harcosunkat bele akarék hozni, oh nem, mert tisztelet a kevés kivételnek, és azt szinte nem szándékom szónyegre hozni, hogy a katonaságnál való eljárás szabályos-e, vagy nem, mert soraimat csak is a katonai legénység, egy mondatnál műveletlenséggel telt feketé tengerből merítenem, és hogy ezen kimerített sorok annál tisztább legyenek, kénytelen vagyok még egy előttem történt példával behozonyítani állítáomat, ugyanis tudok egy szegény szülőtől származó, irást és olvasást nem tudó (Poroszországban talán egy sincs már olyan) harcoszt, ki a dologtalanságot 3 év alatt meglehetősen megszokta, letelven a 3 év, kapja magát, hogy tőkél ítült letétre káplár lehessen, és még 1 év fölveverhessen, szépen visszamaradt, mert ő szegény maga sem tehet róla, hogyha a szabály olyan, hogy, hogyha visszamarad, hát káplár lesz, ezek aztán azok az alutiztek, kik nincsenek, de nem is lehetnek magukkal tisztába soha, ezek azok, kiknek haszontalan öntetjük az Uchatius ágyukat, jobb ha a padra tegyük, mint a honvédség temérdek ezrekbe kerülő golyó szóróját, ezek azok, kiknek káplár létokra porba kell hullniok, a porosz legutóbb, de gyermekégekét fogva tudományosan képzett közembere előtt, hanem tisztelet olvasóm, fentírt soraimmal szemben, nem mulasztatom el egy katona tisztelet urunknak, kinek a nevét, ámbár meg sem kímélem elismerésemet nyilvánítani, azon önzetlen hazafélsáért, midőn szádosai rangjánál fogva azt mondta, az ilyen fentebb említett nyers, de nagyragyó, leginkább már dologterelési szándékából visszamaradó legénységnek, hogy takarajozók haza dolgozzon, szereszettek magatoknak jólétet és boldogságot, hogy a hazát ne csak étekettel és véretekkel védelmezzék, — de anyagilag is erőitökelt telhelőg támogassátok, ne akarjátok rágódní tetlenül, szegény hazánk roskadozó előfájának gyökerén, de megint nekem, nem olyan katonára van szükségem, ki csak azért, hogy káplár lehessen, és a születésseljáró munkát, még egy évig elkerülje, marad vissza, hanem olyanra, a ki szorgalma s tudományával, már a három év eltelte előtt léptettett elő megérdemelt rangjára.

Oh istenem, ha összes honvédeinket mind ilyen szemlem lenéző álál, akkor aztán nem féltünk hazánk roskadozó előfáját, s nem sajnálnánk annak gyökereit gomrainak táplálása végett rágnati.

Hederváry.

— A török sorsjegyek húzása f. hó 1-én történt meg Konstantinápolyban. Nyertek a következők 1.911,889 az nyert 300,000 frankot, 457,371 szám nyert 25,000 frankot, 1.561,745

— Arthur, maga egy szemmi! . . . Én hallgattam, és ő folytatta: — Hol az a nekem vett czukor? — Ekkor se szóltam semmit, csak átnyújtottam neki a medveczukrot. Ő nézgette. — Nem volt más — rebégem. — Nem-e? . . . Nesze! — s ezzel hozám végta a czukrot, és neki eredt. — Én a zivatart különben már előre láttam s tudtam, hogy kitör. Ah kérem, miely csunya volt ekkor e nő. Szemei felfordulva, orryukai kitárgulva, kezei maró-készen . . . borzasztó volt. — Ön egy iszákos, egy korhely; egy elvetemedett, egy kicsapott sehonai! — Nem szegényem a szemem elől kerülni? . . . Gyönyörtü madár! . . . No csak vegye a direktorának a narancsot, meg mit tudom én! . . . csak csapja neki a levelet továbbra is, mit bánom én! . . . Hanem azt megmondom, hogy én nekem még álmanem se merjen udvarolni, mert a szemét kikaparom. — De . . . — Hallgasson. Egy szót se szőjön. Azonban nem gondolja, hogy ez így maradj; oh, nem. Fel fogom tárti a direktor előtt, hogy kit ajándékozott meg bariságával. Igen; és azt én látta. — De . . . — Egy szót se szőjön. Azt hiszi, vak álmanem és nem láttam a kacsinátokat, melye-

TÁRCZA.

A mult felett.

A mult felett leklem miért mereng? Ifjúkorom szép napjain talán? Ott járna az öröm s virág között, Enyhülni tán a mult idők után?!

Oh fájdalom fény-gyöngye, mért jelensz Pillám sötét szálán meg már megint? A mult idez ismét talán elő, Leklem könyes szeme reá tekint?

Ifjúkorom szép napja felvirul, Ha int felém tündér varáz kezéd; Csörgő patak, tavasz virág között, Szép földi menny, imé feléd vezet.

Leklem repülj magasra fel, repülj, A képzelt szárnyán repülj tova, Ifjúkorom szép álma közt lebegi, Vigyen feléd a vágy szíjaj lova.

De hát miért örülsz szegény szívem, Hisz déliából a mult, a mely felém Reményimint int oly rég, hiun amott, Melyben vigaszt s reményemet lelétem.

Emelj tehát leklem feléd borut Emlekeztet te szép szelid virág,

és 1.516,454 sz. nyertek 10—10,000 frankot, 1.431,828, 599,632, 725, 747, 498, 657, 40,763 és 1.780,822 sz. nyertek egyenkint 200 frankot, végre 1.658,568, 1.611, 312, 910,320 500,588, 716,411, 1.808,916, 1.031 ezer 270, 1.286,985, 611, 573, 118,622, 1 mil. 628,758 és 407,846 sz. nyertek egyenkint 1250 frankot.

A fagyrongálta szőlőkben való tendék tárgyában az ország nagy gazdasági egyesület szőlőszeti és borászati szakosztálya a következő eljárást állapította meg és hozzá javaslatba a gazda közönséggel leendő megismertetés végett: 1. Első eset: A hol csak a hajtások végső hegyei perzelődtek le, hol emelőfoga a bokor további részén meg van a levelet, ép vessző és a termés. Az ilyen szőlőkben legelőszérűbb s legelősebb is a dolgot magára hagyni, miután a leperzelt részek amugy is elszáradnak, s az épen maradt termés annak rendje és módja szerint megéri és kifejlődik. Kötőcsokor ezen részek amugy is leszedhetők. — 2. Második eset: A hol a szőlőbokr hajtásainak nagy része tán fele, vagy kétharmada leperzeltetett a fagy által, így a termésnek is egy része már tönkre tetődött, és a bokron csak valami kevés, lejjebb ülő terméske van még épségben. Az ilyen esetben szintén tanácsos még várn egy ideig, míg t. i. az elfagyott részek tökéletesen elszáradnak és csak aztán történjen a tisztogatás a bokron, de a metszés ne alkalmazzák a zöld venyigének első részében. Ha pedig az egész vessző el lenne a fagy által pusztítva, akkor meg kell várni a többi fakadó új hajtásokat és csak aztán, ha ezek jelzik magukat, lehet elváltatni a teljesen elfagyott vesszőket. — Tovább nézve a jövő termés, valamint a szőlőnek egészsége érdekében is kell továbbra is ápolni a szőlőt és el nem hanyagolni.

A postamesterek fizetése, mint a „P. B.” értesül, illetékes helyen a magyar postamesterek egyesülete által beadott kérvényre igen megnyugtató választ adtak s a küldöttének az alkalommal határozottan ki lett jelentve, hogy 1877-ben a postamesterek fizetése jóval fel fog emelkedni.

Irodalom.

* A „**Vasárnapi Ujság**” június 4-diki száma következő tartalommal jelent meg: Gróf Zichy Pál-Ferencné (arcképpel). — „Három da.” Költemény Dalmady Győzőtől. — „Róji Palkó.” Elbeszélés Kászár Emittől. — A török trónváltozás. Vajda Jánostól. (Abdul-Aziz a trónvesztett török szultán s V. Murad az új török szultán krónikéval). — Homer új fordítása. — A keleti tartományok. — Háborus világ. Fővárosi tárca Borostyáni Nándortól. — A műtörténelmi kiállításról (8 képpel). Apsn fejedelem tükrö, II. Rákóczy Ferenc, II. Lajos király, Izabella királyné gyűrűje, mentőkötő Meduza-fővel, stb.). — A boszniai és hercegovinai felkelők vezérei (képpel). — A hétről. — Irodalmi és művészeti sz. rendez rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára a július-szeptemberi évnegyedre 2 frt., „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt.

* Az „**Apollo**” című zeneműfolyóirat ötödik kötete legújabb megjelenését hatodik számának tartalmát: 1) Gyermekekörben I. Reggel II. Induló. III. A kis vadászok. IV. Ne haragudjál édes anyám! V. Nénike meséje. VI. Csendes Nyári este Kapi Gyulától. 2) Pozsonyi emlékek. polka-muzika Káry Bélától. 3) Tinódy Sebestény énekei 1549-ből, zongorára átírta Wachtel Aurel. 4) Tréfaságok. polka-francize Nagy Bélától. 5) Impromptu Feigler Viktortól. A borítékon: Fay Gusztáv. életrajzi vázlat. A zene történelme Kapi Gyulától. stb. Az Apollo négy és félévi fennállása alatt egy

magyar egész kis zongora— és dal irodalmat teremtett, mely igen sok becses zeneművet tartalmaz. Különös érdeme az, hogy számos új hazai fiatal tehetségnek nyitott tért a működére, kik e lap nélkül alig nyertek volna bizalmat a működére, alkalmat műveik kiadására. De elismert nagy veterán zeneszerző is támogatott kezdet óta a vállalatot. Melleglen ajánlunk ezen hézagpótló vállalatot a zene közönség figyelmébe. — Az előfizetési ár egész évre 6 forint, félévre 3 frt. — A jelen szám 1 frttől külön is megvásárolható. Az előfizetési legelőszérűbben utalványozás után is eszközölhető. Budán, az „Apollo” kiadóhivatalában vízváros fi-utca 220 sz. a.

* **Uj könyvek.** A Franklinterület Budapestben ismét néhány kiadásában újabbban megjelent s igen csinosan kiállított könyvet küldött be szerkesztőségünknek, mégpedig: Farkas Mihály. Magyar kertészkönyv. A beiterjes (intenzív) kertgazdálkodás foglalatja utmutató kalauz a konyhatermesztés, gyümölcsészet, termelés, hazsónakítás, honosítás és virágok kert megnevelésére; a kertészet minden rendjéről gyakorlati, legkivált pedig kisebb földirtókó-sz használatára. Ára füzve 2 frt. Szerző jelen művében éveken át gyűjtött tapasztalatait, tekintettel hazánk társadalmi úgy mint éghajlati viszonyaira, legkivált a kisebb földirtókó-sz osztály jól felfogott anyagi érdekeit tartotta szemelőtt, s mint ilyen, a honi kertészközönség figyelmét méltán kiérdemli. Falusi könyvtár. 18. 19. füzet. Egy-egy füzet ára 50 kr. — 18. füzet. K o d o l a n y i A n t a l. A lótenyésztés, mint a mezei gazdasági állattenyésztés egyik ága. Az ér irányban megjelent legújabb szakmunkák felhasználása mellett. 19. füzet. Általánosví jő tanácsok. — Első könyv. Az állat és élete. Saját tapasztalásai nyomán. Irta Dely Mátyas állatorvos. Igazságrendelekek 1875. — második füz. (vége). Ára füzve 50 kr. J ó k a i Mór munkái. 95—97. Népserző kiadás. Az éltökötör család. Regény három füzet. — Ára füzve 1 frt 20 kr. — Történelmi könyvtár. 20—28. füzet. Egy-egy füzet ára 40 kr. 20. Bismarck, élet- és jellemrajza. Irta Csukási József. 21. Columbus Kristóf. Irta Áldor Imre. 22. Nagy Károly, római császár története. Irta Áldor I. 23. Huo utódok, vagy az avarbirodalom története. Irta Áldor I. 24. Sz. László király élete. A legújabb honi történetiről felhasználásával. Irta Áldor I. 25. Széchenyi István gróf, vagy Magyarország ujajászlása. Irta Áldor Imre. 26. Julius Caesar története. Irta Vértessai A. 27. V. Károly császár, vagy trónról a kolostorba. Irta Áldor I. 28. XIV. Lajos, vagy Franciaország aranykora. Irta Áldor I. Vacott Sándorné: Ifjúsági iratok. Angol remekírók műveiből. Ára füzve 1 frt 40 kr. Verne Gyula: Grant kapitány gyermekei. Ford. Vértessai Arnold. Két kötet. Számos illusztrációkkal. Ára füzve 4 frt.

Külföld.

— **Keleti ügyek.** V. Mahmud mauleumában nyugszik már az, kit csak a napokban tisztították el Törökország trónjáról. Abdul-Aziz nem tudta túlélni a legelső hatalmat, öröngösi rohamokba esett s dühöngve feyverekért kért, hogy éltevék veget vehessen. Hiába távollították el minden fegyvert keze ügyéből. Egy ólora szert tudott tenni, talán a hámben, s az értálatnak látszó eszközzel felismertette karján az ereket. Az elvérzés a halált követte e hó 2-kán. Tizenötlet orvos constatálta, hogy öngyilkosság vetet veget az exszultán életének. Murad és miniszterei ünepélyes temetést rendeltek el, mely júni 4-én nagy pompával vége be ment.

Emotói nélkül érteselend mindenki Abdul-Aziz haláláról. Ez esemény beálltt biztossággal öre lehetett látni, sőt talán hamarabb történt az, mint a fentebbi hivatalos versió előadja. Ha lesznek, kik az „öngyilkosságot” kétségbe vonják, azon nem fogunk csu-

toporézokolt, s végre midőn én minden mérégére csak mosolyogtam, hozzám vágta az időközben kezei közt forgatott G e n o e v a szerepét, s ropant csuklások közt sirva fakadt.

Ekkor aztán én is kezdetem megbánni tettemet. Hát minek is mondtam neki olyat, hogy... no, de hisz az igazért sokan haragszunk.

Mit voltam tehát egyebet teendő, mint hozzá fogni a vizsgálaláshoz.

— Edelem, ne vegye azt úgy, mintha... de másképp!... No, Idácska, legyen hát esze?

Nem ért semmit. Még jobban neki keresedett, sőt a vége felé már úgy neki vágott, hogy a korcsma szobájában pálinkázó sugó is kihöant rá.

— Mi az, mi az? — kiáltja még az állás kapuban.

— Semmi, hát mi volna — feleltem.

— De hallja — szóló ő tovább — ez már még se járja. Ha valaki valakit szeret, hát szeresse, de ne rikassa agyán, Aztán meg tudja Ilyafé barátom, a mi társulatunknál csinálni kell ám a nőkel bánni, mert először nem sokan levén, másodsor — olyan könnyen szerető cserélnek, mint a pinty... Ugy-e aranyos pillangó?

Atkozott felszemű sugó! és ő neki igaza volt. Alig mondá ki bölcselést, Ida kisasszonyunk felszáradtak könyei, belefogódtak a sugó karjába, s egy borzasztó pillantást vetve reám — szót:

dálközni, mi magunk tartózkodunk annak megítéléséről, vajjon önzeke oltotta-e ki Abdul-Aziz életét. A tény mindenesetre szomorú és a barbár időkre jobban illik, mint korunkba. De a politika szempontjából nem épen sajnos, hogy Abdul-Aziz — akármily módon — elérte a mezeis. Hogy a keleti birodalmak kuszlatibbakká legyenek Abdul-Aziz szomorú sorsa folytán, az alig várható.

Abdul-Aziz megkötözött, írja a „P. L.” május 31-ére volt kiáltva, de minthogy árulást lehetett félni, így nappal siettettek a terv kivételét, mely Hussein Avnre volt bízva, mint kihez a halászer föltétlenül ragaszkodik. Redif pasa két zászlóját gyalogsággal és néhány agyalút bekerítette a Dolna-Bagece palotát, egy harmadik zászlóját elfoglalta a palotát domináló Besiktas magaslattal, míg a „Meszude” nevű pánzólos hajó legénysége a tenger felől elzárta a palotát. Hussein Avni polgári ruhában elment Muradért, s ketten csolnakon szakadó esőben és sötét éjjel a szarazkieratba eztek, hol az egybegyűlt miniszterek, tábornokok, főpomp Muradot szultáni proklamálták. A fetva, mely Murad trónraemelését szentesítette, így hangzik:

„Kérdés: Ha a hívok uralkodója szemlelmei tehetőségei ziláltágának és politikai ügyekben való tudatlanságának bizonyították adja; ha az állampolgárok személyes kiadásokra oly összegekben fordítja, melyeket az állam és a nemzet el nem viselhetnek; ha zavart idéző az egyházi és világi ügyekben, és ha trónbamaradása az állam és nemzetre nézve károsító lett; — lehet-e őt trónfosztásnak nyilvánítani?” Felelet: A chérial (vallási törvény) azt mondja: Igen. Alkírta: Hassam-Hairullah seki ulizlam, kit iszen kegelmeben rzeszesiten.”

Murad császárrá proklamálása után Redif pasa egyik szárnysege Abdul-Aziznak az első enunch utján tudtára adta a történeteket. Hétfő órákor reggel a szultán anyja, nehány neje és gyermeke csolnakon a Top Kapu palotába érkezett, mire a hadügyminiszterium és Galata tornyain kitűzött Murad zászlója, majd 101 lövés dördült el.

Az új török kabinet keblében hír szerint komoly differenciák merültek fel; névszerint: Midhat és Hussein Avni passz összeütkezésébe jöttek az új alkotmány tervét illetőleg. Midhat a modern évek védelője, Hussein Avni a régi rendszeré. Az a távirati hír, hogy Midhat az államtanács elnökévé nevezették ki, tán annak jele, hogy Midhat befolyása felülkerekedett.

A június 1-én felolvasott császári manifestumot Konstantinápolyban a kiábrándulás érzetével és igen rosszul fogadták, mivel nem tartalmazza azt a pozitív ígéretet, hogy alkotmány fog behoztatni.

— Az elhunyt Abdul-Aziz magánvagyonára hirszerint 30 millió font sterling rug.

(d) **Amerika** csak Amerika marad minden tekintetben! Közélebb egy amerikai bíró íly stylumban adta tudtára egy éltlénk halálós ítéletét. „D. ur, ha szabad kérem, legyen szives felkelni. (E formalitás a törvény szabja elő, különben nem fárastanám ont.) Ön büntényvel van vádolva, mely ha jól emlékszem — anélkül, hogy egyéni véleményem akarnám nyilvánítani — gyilkosságról szól, és legnagyobb sajnálatomra az esküdtszék alaposnak és bebizonyítottának ismerte el. Emelőfoga ámbár igen nehezre esik, tudatom kell önél, — hogy ont felakasztják. — Kérem, tessék mármost leülni és még azon kérdést engedje meg, hogy mikor lesz önnek a legalkalmasabb a felakasztás?”

Fővárosi hírek.

— **Az uszora korlátozása** tárgyában egy törvényjavaslatot foglalkozik jelenleg a képviselőház joggyűjti bizottsága. A bizottság tegnap írásban hivatalos adatokkal mutatta ki az igazságügyminiszter, mikor írásai kamatok behajtásához kénytelen az állam je-

— Jöjjön János, hagyjuk itt ezt a csábitót!

— De Ida! — kiáltán utána, látva, hogy csakugyan szakítani akar.

— Ott a direktorné, nekem ne udvaroljon — és odább ment.

Ekkor egy eszme villant át agyamon, nevezetesen, hogy megtámadom az új lovatot.

— János! — kiáltottam utána, ne bántsa a másót: elégedjék meg emnyivel.

János mit sem szót, csak ment.

— János! .. fizetek egy pár üveg rozsliszt.

János lovag ekkor megállt, visszánézett és felelet helyett csak kezével intett.

Akkor rögtön nem tudtam a kézmozdulat magyarázatát, s János ezt csak később magyarázta meg egy fél nyulva, a midőn Ida kisasszony egy szép verőnyés delután szelrelnét egy bakancson manipuláns örmesternek ajánlókozta. Jánost és azzal együtt Thálit is a faképnél hagyta; tehát mondom, a kézmozdulat ezt jelentette, hogy soh-se epedjésem olyan igen nagyon, mert semmi sem állandó a földön.

— Legalább Ida kisasszonynál nem — tette utána János sugó.

Hát bizony megértjük mi mind a ketten. En azonban mégis kárpothaltam magamat, de János kollega magában maradt.

Es hogy kárpothaltam magamat? kérheti az olvasó.

lenleg bíróságai utján segédkezett nyújtani. Mint a nagy uszornak leginkább megdühöbent példáját emíté egyebek közt fel, hogy a maros-vásárhelyi törvényszék területén egy esetben 2650 sziaalek kamatot volt kénytelen a bíróság betárlá z o t t i követelés után megfílni. Valóságos uszortól névényike a vidéki pénzügytelteknek is, melyek 18 százelekes kamat mellett adnak nem ritka esetben kölcsönök. Ez bizony égrekialtó zsarolás, hanem ép oly nagy dolog azt hinni, hogy ezen bajokon az uszortörvény segíteni fog. Nincs törvény a világon, melyet könnyebb kijátszani, mint ezt. Nem az uszortörvény, hanem a jó hitelrendszer és az általános jóit veheti csak elejét az uszornak. Az egyébránt igaz, hogy uszortörvényt könnyebb csinálni, mint jó hitelrendszert, s mint egy ország jólétét meg-alapítani.

— **A dohánycsempésznek** a vasutakon való megdáltása tárgyában a pénzügyminiszter egy korrendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz. E rendelet szerint a vasuti vonatok megvizsgálására kiküldött pénzügyi közeg jelentési ívet a vasuti állomás személyneptáráról, esetleg — ha a nyomozás csak az állomás szon volna elrendelve — az állomásoknak elomutáni tartozik. A pénzügyi biztosoknak, illetőleg az azokat helyettesítő személyeknek a vasutakon való szabad utazás a 2-ik kocsi-osztályban, a pénzügyigazgatóság által kiállított, bizonyos időtartamra — legfeljebb egy évre — szóló, s esetről-esetre a vonat indulása előtt a személyneptárral lebelezéget vegett bemutatandó rendelvény bemutatása mellett fog engedélyeztetni.

— **Egy örültségek.** Az al-óházi előlétség titkára, Lubinsky ur, a napokban reggel hat órákor G h y e z y Kálmán háznelkőhöz ment s értesítéte adta, hogy egy rendkívüli találománya van, mely szerint 50,000 ftból rövid idő alatt egy milliárdot lehet összegyűjteni s ekként a magyar államot megmenteni; a miniszterelnököt is elment s ott mint pénzügyer mutatta be magát. Nehány főképánysági hivatalnoknak, kik vizsgálódnak airták kik magukat, hogy a miniszterelnök megbízásából találománnyal megvizsgálják — sikerült ői a Rókus-körházba csalogatni, hol ki fog derülni, vajjon megérte-e őrlítésében szenved-e, vagy csak téboly-rohamokban. — Lubinsky ennek előtte számtalról volt a kereskedelmi miniszterumban.

Vidéki hírek.

— **Miert pusztul el Magyarország?** Vasmegeyben fekvő Pápoc közlegben — írja a „P. N.” — Lukács Elek hagyatékához tartozott ingatlanok a Szombathelyi k. törvénzkelekkönyvi osztályának intézkedése folytán nyilvános bírói árverésen 1873-ik év május 13-én eladatták s a vételár szabályszerű határidő alatt ugyanaz évi június havában a telekkönyvi hatóságok behizetett és 4% kamattal mellett betétele helyezettett. Minthogy a 2286 forint vételár, illetőleg annak adóságok kifizetéséből fennmaradó része a kiskoru hagyaték örökösök egyediul vagyonát és életfenntartás eszközét képezi, — az árak lelkiismeretes gyámja az illető törvényszéki elnök úral szóval és írásban többször sürgette az ügyet, de kérvényeire még csak végzés sem kapott. Így telt el egy pár esztendő s a négy nevetelen árva kifogyott a kenyérből, s hogy a gyám a kolduslást vagy éhenhalástól megmentse őket, 50 frt kölcsönt vett fel 48% kamatra az árva kisgyámra Végre ez is elfogyott s a rimánkólok özvegymára és a gyám hasztalán jártak könyörögni a hatóságokhoz. Folyamodtak a mult 1875. évi szeptember hóban az igazságügyminiszteriumhoz, s a szomorú esetet körülményesen bejelentették. Panszunknak az lett következménye, hogy az igazságügyminiszterium mult évi október 1-én 28207. szám alatt kelt rendeletével az illető telekkönyvi osztályt gyors intézkedésre utasította. A telekkönyvi osztály pedig 1875. évi október 1

Hát úgy, hogy miután a direktor ügytelensége hozta rám a pusztulást, elszereitem tőle csakugyan a feleségét.

En ugyan részemről nem is igen nagyon szerietem volna el, de az az átkozott két darab czitrom tökéletesen a nyakamba varrt.

Es ez így tartott napról napra, hétről hétre, városról városra, az én lelkeimnek ropant gyönyörűségére (!) s a direktor ur ropant bánatára.

Binárára, mondom; mert egy előadás után ő na yságára a direktorné amaz öröndetes hírellye me a direktor, hogy készülőj, mert ő is készül tőle elválni, és én is készülőj, mert hozzáam meg hozzáam készülőj jónni.

— De már egészen idáig nem bocsátkozom — gondolám, és miután a viszonyok egészen eddig jöttek, egyuttal a színészett ott h a g y á s á r ó l i is kezdetem gondolkozni.

Igen, de hogy!... Jutalomjátékom memskóra következően, ezt nem lehet it hagyni; aztán meg ha a direktornét skárba teszem idáig, az is egyet gondol, s magam játszhatom el a h ő s t i s, a h ő s n ő t i s.

Igen, és ha azt nem akarom, szeretnem kell a direktornét!

(Folyt köv.)

18-én 8093. számú végzésével a vételár felszámítás tárgyát az I. évi január 12-re kitézte. Ezen tárgyalás megtartott, de azóta az ügy lecsúszott a vételár a tárgyalás után hat hóval stucus kiosztva. Az árvek a telen fáták, hívalos cheznek, vagyunk pedig a lassu bírői eljárás miatt egészen elpisztult. —X—

— **Imet árviz az alföldön.** A Körös folyam minihárom ágában a víz rohamosan árad. Kedden keresztül torte az ár Remetnél a zsilipeket, átletett a „Bánom”-töltesen, s át-erhol szántóföldet. Gyula város kánaánját elhorhát. Allitogd magát a várost is veszély fenyegeti.

— **Sok pénz, de nem a miénk.** Kőrmez-bányán a múlt évben 2,073,958 darab ezüst egy frtos, 425,044 db. 10 kros, 260,537 db. arany 4 s frt—20 frank, 10,682 db 4 s frt—10 frank arany, — összesen 4,270,074 frt érték veretett. Bécsben 1875-ben 8,773, 909 darab 14 millió 50 ezer 336 frt értékben veretett arany és ezüst pénz.

— **Máramaros-Rahoról** következőket írják a Budapesti Napilap-nak: „Megyénkben s nevezetesen annak Tiszavölgyén oly feltűnő s meglepő dolgokat kell tapasztalunk, melyeket lehetetlen hallgatásal mellőzni. Az orosz papok üldöznék kezdik a tanítókat. A bogdáni tanító csendbiztos által lökette ki Barna János lelkész házából, Zloczyk János akna-rabói lelkész pedig az ottani tanítót csendbiztos akarta lábálól eltenni. Tóth János akna-rabói tanító ellen állurügyet alakított koholt vádak emeltek, minek következtében Barna lelkész kiküldetett vizsgálat végett. Jóllehet Tóth nemcsak alopasna megczafolta az elene felhozott vádakot, és a község által érdekelt bizalmi nyilatkozat állítottatik ki, Romanev esperes által Hajdu-Böszörménybe helyeztetett át, oly clausulával, hogy ez állást 10 nap alatt foglalja el. Sőfálván volt egy Szoták Pál nevű pap, kinek kormányá alatt 5 évig nem volt rendes tanító, míg végre a hivatalok befolyása következtében a püspöki kormány küldött egy fiatal művelt tanítót Sőfálvára, de Szoták Pál egy vasárnap megszégyesítve a templom előtt együtt levő népnek nem pirult e szavakat mondani: „Mire nekünk urfi tanító, van nekünk tanítók, a ki évi 10 frt ért tanít!” Igaza volt, hogy volt Sőfalva községének csakugyan 5 éven át egy tanítója, a ki nyárban disznópóráz volt s lehet, hogy nagyon is híven legeltette a község disznóit, telen át pedig összesen 10 szőcsmond tiz forintért tanított. Czopák János minden vizsgálat nélkül a szó teljes értelmében elkergette az utjanitót, homiemlékben nejt és homját a csendbiztos tette ki az utra. Az érdekes lelkész e szavakat mondá az elkergetett tanítónak: „Megkeresd a napot, melyen megbántottad a papot.” Valóban a nyónyón esetek, melyek megérdemlik a szellettést.”

— **Dobos, Katona és Jun Blaga-Onyalka** előtt pár nap előtt olvastak fel a debreczeni törvényszék a kir. tábla rájuk vonatkozó ítéletét. Mindhármán felebbtek.

CSARNOK.

Páris.

Szokások. Páris környéke. Versailles. Egy szó Párishez (Folytatás.)

A francia nép nemzetére igen büszke, s lehet mondani kissé önző is. Szavakban nem fősvények ha útasítást kérünk. — A városi rend is példás.

A szemetet este 11 órákor, vagy regg. 6 órákor teszik ki a kapuba — honnan aztán a szemetes kocsi elszállítja. — Csodálatos, hogy ily nagy városban a rablós oly kevés. — Ennek megjelését azonban a rendőrség nagy számban s őrségreiben kell keresnünk. — Nem szükség emitenem a francia udvariasságot, példányul szolgálhat az lárnikek is. — Ismerjük a francia élclauséget is, mit egy oldalról igen jól bizonyít az jeleneti színházi függönyök hirdetésekkel vannak beragasztva.

— Páris környékének több érdekes helyét közt az elsőseg bizonyára Versailles-t illeti. — Ha visszatekintünk a francia történelmre, Versailles mint tündököl csillag fog feltűnni előttünk. Legelőbb tett Versailles virágzásért XIV-ik Lajos, ki alapítási kezdte azon pompás parkot; mit csodálni öozöltő s özölő a világ. XIV-ik Lajos volt az fény és pompa királya. — A királyi várkastély azon terméi — melyek most a néma képekkel telvék el — láttak csodákat, ócsmányi tetteket. — Ezen termekben hangzattak el azon szavak, melyek börtönzárakat szakítottak fel, halálítéletet téptek össze, örök igaz boldogságokat tettek semmivé, balzsamot öntöttek a fűjő sebekbe — vassal égették az ártatlant, hatalmas nagyvagyókat döntöttek a porba. Látták e termek a szép Mária Antoniettet, kinek szépsége a nagyokat ide csábította.

— Versailles most a francia köztársaság elnökének, Mach-Machonak tartózkodási helye. Versaillesbe nagyzeren vizitációk tartanak, mit a környék bűmüli tömegestől tödül.

— St-Clau-d. Szép kastélyával, parkjával, hol szintén vizitációk tartanak.

— St-Germain. Kastélyá szép terrassával kellemes dombon emelkedik. Parkja mostában az elhanyagoltság bélyegét viseli magán.

— **Egy szó Páris hoz.** Az isteni szépség inszhelye, a műveltség gyupontja, a divat

világa, a roz erkölcök fészke, a bűn, fertőző, ócsmányosság kikéltött barlangja — Páris!

Évszázadok hosszú sora folyt le a mindenség rozzant kerekén, mióta rád le arany nap elégett szugára sít. Miket láttál te?

Láttad előttd a bűn örvényét tátonani, a sziszegő kigyókat nyakadra csuszni; magad az örvény szélén álltál, fejed szédült a mélységtől, s kevés híja, hogy bele nem zuhantál. — Nem féled az istenség bosszúját, hogy meglokdok? Nem éreztél soha a lekikardosás kigyófogatit? Nem éreztél fel lelkedben azon tudat, hogy létezik egy, ki ezt bosszú szemekkel nézi? Nem gondolád te ezekre? Hány ezer szív szunt meg véres pallosal elátt dobogni? Hány árva emlegette átkok közt elkárhozott kezét borzasztó munkáját? És te város, nem rendtől meg vénsarkaidban, hogy kihányod keheleiből a bűnös tetemetek?

A legyilkolt hugenották szellemei nem látogatnak-e meg éjfélenként, fedve véres ruhával, kezökben csonka kardokkal, hogy elégtételt vegyenek rajtad, ha már máson nem vehetnek?

De a vihar olykor-olykor elmúlt, az orkán kikömbölt magát, s te szép város teljes pompában vagyosz! Az igaz érzelmű s hazáját szíven viselő emberekkel felelted egy csapat lebeg, buzdit, lelkesít kirítani a gonoszt, s előtérbe léptetni a becsületet. A csapat élén pompázik: Clodwig frank király, Martell Károly, IX-ik Lajos, az ábrándos póréány D'Arcy Johanna, IV-ik Henrik.

Csak hadd süssön feletted a nap éltető sugara, hogy e czimet „világörvös” ne hiába viseld, légy bár hullámzó mint a tenger, de veszélyes soha, hogy elmondhassuk: „Páris mi voltál? s nézd meg, hogy mi vagy most...!”

(Folyt. köv.)

UDONSÁGOK.

(—) **Koszorut az érdemkél** A k-i ref. egyház egyik tanítója — miként ezt lapunk már jelezte — katonai gyakorlatokra behivatván, az egyház e sérelmének lehető orvoslása végett nagy Kiss József megyei tanfelügyelő urhoz folyamodott, ki is a z o n n a l k é r v é n y t í z e t t e t a k ö z k o t a t á s i m i n i s t e r h e z a t a n í t ó m i e l o b b i h a z o b a c s á t á s á t é r d e k e i b e n , h a n g s u l y o z v á n e g y e z s e r m e n d a z t i s , h o g y a k - i e s e t h e z h a s o n l ó e l j á r á s o k a „ n é p i s k o l a i o k t a t á s r o m l á s á t ” é s t ö n k r e t e v é s é t f o g j á k e l o m o z d i t a n i ” k ö v e t k e z é s k é p e n a z o k n a k e l h á r t á s a m u l a s z h a t l a n s z ü k s é g . — F o g a d j a a z é r d e m e s t a n f e l ü g y e l ő u r s z i v e l y e s k ö z m e t t i n k e t a t a n y i g m i n d e n i g z b e r á t a i n e v e k e n !

(—) **Egy magyar főpap.** Samassa József egyi éreke az ünnep előtti napokban kiment tartván, több szép vonásnak jutottunk kellemőb tudomására. Ugy halljuk legelőbb, hogy az ilyen esetekben szokásos timentő fogadtatások ellen előre tiltakozott, — egyik parochián a lukullusi villás reggeliből mindössze is egy pohár kávé fogadott el, másik helyen, hol új és fényes butorzatot rendeztek be a fejedelmi ebédet csaptak tiszteletre, négy tál étel után felhagyta az étkezést, nem csekély bántulatra asztalársainak, de sőt azt is kijelentette, hogy az ilyen fényűzés nincs őszhangzásba a jelen mostoha és nehéz időkké, — ismét egy másik egyház küldötteinék, ki templomuk javítására segélyt kértek, azt felelte, hogy most előbb a fagy- és vízkárosulatok kell segíteni s aztán csak templomot javítani, — egy községből pedig két fügyermek kiképzetését vállalta magára, — ott hol a „hivék” panszokdát a behivatásokra, hogy bizony ő kedvelme sok ellenséget csinált magának, — kedélyesen megjegyezte, hogy autolsó ember az, kinek ellenségei nincsenek! — hol az iskolát nem jó karban találta, nem kimélte az atyai dorgatorimot stb. stb. — Egyuttal érdemesnek tartjuk róla azt is feleltemi, hogy ő volt az, ki egy közelebbi inséges évben 12,500 forintot adományozott az inségesek részére, meg pedig úgy, hogy ezen összeget egyházmegyéje területén minden párt és valláskülönbőség nélkül osztassék ki. Eljen Samassa!

(d.) **Rablás kísérlet.** A fehértő tisztartót éjnek idején kopogás riasztotta fel álomából, felkelvén kinyitotta az ablakot, hol is egyik embere egy levelet adott átál neki. A piszós irlap tartalma az volt, hogy: lent a város végén, egyik dohányos házánál 8 szegény legény van, küldjön tehát nekik a tisztartót emi va'otak. Az küldött is szalonnát és egy fél kenyert. A rablók azonban ezzel nem elégedtek meg, s egyik — mint a dohányos beszéli — dühösen mondta, hogy: alkalnyul gnyut akar belőlök fizni a tisztartót, megáljon csak, majd megtanítja ő erre meg amarra. El is ment fügyverrel kezében fel az udvarba, egyik dohányostól távolról szemmel tartva, egész bátorsággal ment az ablakig megverte azt. Az álomból már másodsor felvert tisztartót keményen kérdezte, hogy: ki az? „En vagyok, felelt arabó.” „Ki az az arabó?” „No ne beszéljünk annyit, hanem adjon az új kenyert és szalonnát.” Adtam már. „Az kevés.” Több pedig nincs. Erre a rabló cözölt és lött. A golyó a falba fúródott, a tisztartót is felkapta fügyverét s rálott a rablóra, ez ekkor futásnak eredt, midőn a második lövés eldördült, akkor már tul volt a palánkon, s néhány srét az időig jött dohányost érte, nem veszélyesen. Kálldi és Fazekas özöbe vettek a rablótak, s hir szerint kettőt már is é fogtak közlők.

(—) **Tudomásul.** Van szerencsem a n. é.

olvasó közömmé tudni, hogy a „Nyír-egyház” zai képes naptár” szerkesztősem alatt a jövő 1877. évre is meg jelenni. — Reményem, bár e reményem egy kissé elszakított, — de mondom reményem, hogy a majdan megjelenő példányokból egyet-egy a „S z a b o l e s” előfizetői szívesen fogadják. Angyal Gyula, a „Szabolcs” szerkesztője.

— **Kinevezés** Az újabbán életbeléptető adófelügyelő állásra kinevezettek Nyiregyháza, vagy N.-Kálloba: D e á k J ó z s e f p . ú . fogalmazó (II. o. p. ú. titkárrá) helyettesít: B e c s k e B á n t p . ú . fogalmazó (I. p. ú. fogalmazóvá.)

(d.) **Gyilkosság.** Balkányban e napokban G. ur kerestés nejt léánya segítségével megfogott. Elfogvat, tetének indokul azt vallotta, hogy meg akart szabadulni nejtől — mert ő saját léányával már 6 év óta természetellenes házaságban él, neje pedig ezért többször feladással fenyegette. A nyomorult embert, ki oly borzasztó bűnököt követett el, rögtön letartóztatták léányával együtt.

(d.) **Nyírhaltán** Május végén egy zártkörű vigalom tartott. Mint ottani leveleink írja, a bál szép eredményvel folyt le, voltak szebbnél szebb nők, jó zene (irtóztos nagy trombitával) volt jó kedv, jó bor stb. egyzóval minden jó volt, s a mulatság esti 9 óráig viradig tartott. A rendezés érdeme Gross Béni és Leitchman Henrik urakat illeti, kik mindmennyen elkövettek, hogy a közönség ne unatozkódj, no de dicséretokra legyen mondva, nem is unatozkunk!

(f.) **A május 20-ik és 21-iki gyarkörök** egész borzasztó pusztításait láthatjuk és megmérhetjük már. A kép igen szomorú; bár merre vetjük szemünket, a szőlő és gyümölcs ártalóval úgy elfagyott, hogy abból az idén köztölöt is alig kapunk, a gabona városunk környékén szintén igen sokat szenvedett, ugyhogy sok gazda lekazálta és más veteményt vetett helyére. Örömmel jelezhetjük azonban, hogy több községben, különösen a Tisza felől, a kár csekélyebb mint határunkon.

(d.) **A fagyás által okozott károk** most már világosan lehet szemlélni. Szőlő és gyümölcs semmisen lesz, az ősi vetések nagybörésze — kivált az alföldeken — szintén elfagyott, a tavaszának nem ártott. Burgonya, dohány, dinyne sok elveszett, ugyszint a kerti veteményekben is termédek kárt okozott a fagy. Csodálatos, hogy míg a beregi, tasnádi, munkási stb. magas hegyeken fekvő szőlők mind lefagytak, addig a tokaji hegyeken nagyon kevés kár észlelték.

(—) **A kinek a fagy is használ!** Hát van ilyen? Van bizony! Egyik nyiregyházi termény kereskedő — mint halljuk, a fagy után azonnal felindult Budapestre, s mielőtt az üztelviél biztos tudomást szerzehezt volna az országos csapás nagyságáról és horderéről, a fővárosban 6 megvásárolt az akkori, mérsékeltnek mondható árakon vagy 8 ezer köböl gabonát. — Csak ez ideig is több haszna van tizenhátezer frtm! — Az irás olyan jó magról enlézik, mely harminc, hatvan és százannyit terem, de a jelezett vállalkozói uti költségé jobb mag volt, mert legalább is négyszáz annyit gyümölcsözött.

(m) **Emzelészetainál** fogva megemlített, miszerint igen czérszerű volna, ha a városi és községi előjárói folyamodának a kárfelvétele és ahoz mérten az adó leengedésére; különösen felhívjuk erre városunk polgármesterének figyelmét, mert itt a gyümölcs, és szőlő termelés nagy levén, a kár is nagyobb, mint másutt, sőt a gabona is legjobban elfogyott.

† **Gyaszjelentés.** Majerszky Béla, Ilon, Barna és néje Molarovics Mariska, Mihály, Pál és Ida bejatos szívvel tudatják felelhetetlen édesanyjuk illetőleg anyósa özv. Majerszky Lajosné, szül. Gráf Franciszkának folyó évi június 1-jén d. u. 7/3 órákor ott halva kinos szenvedés után, életének 52-ik évében történt gyászos elhunytát. Hült tetemei a helybeli Szarvas-utcai 13-ik sz. háztól szokott szertartás mellett folyó hó 2-án d. u. 5 órákor tetették a vasut melletti sírkertbe öröknyugalomra. Béke hamvaira!

† **Gyaszjelentés.** Timárné Éva édes anyja, Mózsa apja Toth Janos, Janos, István és Géza gyermekei, apósa és anyósa Rott Antal és Anna sógora és sógoróni Hartinger Mihály, Rott Anna és Mari nevében; melyen megemlékező szívelel jelentik forrón szeretettel fiúknak, illetőleg édes apjuk, vejük és sógoroknak Timár Jánosnak a életkorá 41-ik évében nyozic napi szenvedés után, folyó hó 4-én este 10 órákor Nyiregyháza nagymáz-kötegen történt gyászos kimitát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 6-án deleiőtől 10 órákor fognak Nyiregyháza református egyház szertartás szerint örök nyugalomra letétetni. Béke poraira!

(d.) **Szíves kérelem.** Tisztelettel kérem föl mindaz joakaróimat, kik költeményeim gyűjtőiveket voltak szívesek elfogadni, hogy azt és hová végig hozzám Nyírhaltán okvetlen beküldjék — hogy a nyomtatott példányok száma iránt tájékozást nyerhessek. Előfizetéseket fizűtt példányra 1 frtjával folyást elfogadok. P a t a k y A r p á d .

(—) **Ugy halljuk,** hogy a „Szamárkör” második előadásán alig jelent meg 15—20 ember. Ugy látszik, a színházlatogató közönség ebrödni kezd, s elfordul az utes látványosságoktól. Nagy ideje!

(—) **Lassan a tessell!** Sokan azt hitték, hogy a május 20. 21-iki fagyos éjek a gabona-termett egészen tönkrétezték, lekazálataik vetéseiket. Midőn aztán a levegő zordonsága megenyhült, elámulva látták, hogy a lekazált

kalászkok elkezdtek virítani. Hogyan is mondta Lökös barátunk? „Festina lente!”

(—) **Soha se halali jó.** Beszlik, hogy meg hűsűt tájban egy p-i üzveg férfi meghásozván, miután családcléteben semmi örömet nem talált, elttint a háztól, s később a szőlős kertben lettek meg falakasztva. A nő szívében élet és halál van — ugymond a bíbes — ki az egyiket, ki a másikat leli meg benne.

(—) **Árkanzasi állapotok.** Nehány nappal előzett egy gulyásbajtár a beszterezi határban szalonnára chezván, a nem messzire tanýzó kondástól vitt el gazda hire nélkül egy jó darabot a pásztoremberek említett kedvező csemegejéből, mit is a károsult fél észrevéven, a tolvajt felkereste s halálra verte, azután pedig személyesen bejelentette tetét a községi bírónál, jelezvén a helyet, hol a vérengrzés történt, s beszédét egész naivsággal azzal végezvén be, hogy „annak ugyan nem kell többet szalonna!” Bizony nem is kell többé annak, mert midőn az előjáróság által felkerestet, már halva találtott. — A vakmerő tettes átadatott az igazságszolgáltatás szigorának.

(—) **Captioús kérdések.** Ha az amerikai salon-petroleum vámmászánként 11, s a másodrendű petroleum 10 frton kapható a fővárosi kereskedésekben. pl. Hesz Izidornál, — kérdés, miért kell petroleum „vámfontját aranyval sokkal drágábban fizetünk itt a provincián?” — A delnök kezdenek kétszínű öltözéket használni, — vajjon nem-e a belső lékpezi náluk a külső? — A „Hymen” rovat gyakran említ lapjainkban szellemes urbölgyeket, — betti szerint kell-e ezt értenünk, vagy telelkönyvi szempontból?

(—) **A sódor pünköshten is** jó, kivált ha az ember ingyen jut hozzá. Valószínűleg így gondolkoztak azon bifotvárognak, kik jun. 3-ra virradóra egy kemecsei fiatal gazda kamarájába betörve, onnan két sonkát s egyéb elemi cikket ellopak, sőt még a löszerszámot is elemelték. Az esemény nagy izgalmat keltett a községben, hol előzett éveken át alig történt ilyen merénylet.

(—) **A kárpátokon** még mindig sok a hó, s e körülmény fejt meg az időjárás azon szélsőségeit, hogy egyik nap majd elolvadunk a hónyögés miatt s más másnap bundába, ködmönbe kell burkoloznunk!

(—) **Tiszaháti idyll.** Tiszaszentmártonba utazott nem régeiben két urnó egyik rétközi faluból s miután sem ók, sem kocsiok azon a vidéken soha nem jártak, midőn Eperjeskén éltek azon pontra, hol az ut két irányban, Tiszaszentmárton és Mogyorós felé ágazik szét, tájékozás kedvéért kérdezik egy kapuban ácsorgó szuhancot, hogy melyik út visz Tiszaszentmártonba? A megszólított atyafi nem szólt semmit, hanem csak mosolyog. Új-ból kérdezti tőle, ismét hallgat, de annál erősebben mosolyog. Vegm rimánkodásra veszik a közből hég burkoloznunk!

(—) **A mi sok, csak sok.** Abdul Azinnak a közelebb megbukottat szultánnak nem kevesebb, mint ezer kétszáz felesége volt. Hogyan győzte őket ruhával, és — tárelmál! No meg egyebekkel! „Erzivel terem a fán a meggy! — sohajtanak sokan Petőfiel — feleségem van nekem csak egy, de mikor még az az egy is sok, előbb több sirba vinni fog...”

— **Verne Gyula,** a híres francia regényíró, legújabb adatak szerint, származására nézve lengyel zsidó. Verne, Potock lengyel városban született. Itt végezte gymnasiumi tanulmányai egyrészt. Innen Danczigba utazott. Nemsokára Párisban találjuk, hol eleinte a legnagyobb nyomorral küzdött. 1848 után a francia kormánytól nyert alkalmazzás, mint a német és lengyel nyelv tolmácsa. Ekkor kezdett el írni, s ma már, mint Franciaország egyik legtegnepeltebb regényíróját ismerjük. Csaldai neve különben nem Verne, hanem Oszvenovic.

(cz.) **Egy lo tragoediája.** Göndörfi barátunk lételes jelentése folytán írhatjuk le e szomorú történetet, ugyanis B. . . -ben lakott urunk születése után az 1876-ik esztendőben egy bakter és egy kishiró, az előbbinek volt egy öt híven szolgáló lova, a mely csendes magaviselettel által gazdájának nagyra becsülését és bizalmát kiérdemelte. Minthogy azonban minden — de minden változó a nap alatt, ugy a bakter és lova közötti szék egyetértés sem tarthatott örökké, s így egy szép napon arra viradtunk, hogy a lo úgy tett gazdájával, mint a gebei számár rect' urammal t. i. megrugta, azonban a bakterben is fellángolt erre a nemes harag, egész vére felforr és . . . ne gondolják nyájás olvasónk, hogy úgy tett mint a gebei rektor; nem rugta ő vasza. de . . . ugy suttotta fejen a szegény párt, hogy a földre zuhanván, elalélt. Ekkor érkezett oda a kishiró, a bakter komja, azonnal beható tanfoszkoshoz kezdtek, és elhatározták a szegény lóról lehuzni a kópönyvet, így okoskodván: hogy annak már a tul-virágát úgy sem leend arra szüksége. A tul-virágát tett követé, azonban a megköpönyvetlenített pegazus köpenyeg nélkül hideg-

nek találva a zephirek pajzosságát, felkölt s ő csudák csudája, ő a paradicsomi csütümbe találta magát. Szemérmesen süt le szemeit, azután pedig szemrehányással emelte azokat a bakterre, mintegy mondani akarta: „hát ezt érdemeltem én meg töled annyi évi há szolgálatomért? Hja így haldadatlán faj az ember, így szokott fizetni a hűségért, így bűnik jöltoveiv. Azonban a történetet meg tudván a B...-i bíró, megtiltotta, hogy a pegazus paradicsomi csütümében az utcán megjelenjen, s minthogy kontászt többé ráé alái gazdája képes nem volt, e feletti bűvában csakugyan elköltözött a tulvilágra.

Vegyes.

— **Intézetünk a „Deák-Album” megjelenésére** néve szavát be nem vehatván, sőt ma is annak szétküldését aug. előtt bizony nem ígérhetvén, kötelességének tartja a „előzetőkkel a késelemek okát tudatni, s ennek alapján szives elnézésért eszedni. Midőn negyedfél hónappal ezelőt a vállalatot megindítottuk, percig sem tévesztettük szem elől, mivel tartozunk a dicsőült nagy nevének, s ahhoz képest nemcsak az irodalmi tartalomra a legnagyobb gondot fordítottuk, hanem hogy a munkát felséges tárgyától meglóva kiállítsuk, hazánk nagy művészt, a jelenleg Párisban lakó Zichy Mihályt is felkértük néhány rajz készítésére és Zichy a dicsőült iránti közeletből, minden nagy elfoglaltsága mellett, azon feltétel alatt vállalkozott a munkára, hogy akkor csinálja meg a rajzokat, mikor az oktatásügyi miniszterium megrendelésére fe-tendő nagy kép elkészítése végett március vége felé hazajön, hogy tanulmányait megtehesse: s akkor rajzainak Párisban való megtevést is eszközlend. Azonban hazajövetele előre nem látott akadályok folytán későn, csak a napokban térhetett vissza Párisba, és így mi — bár a kézirát már hónapok óta készen áll, a szöveg közö nyomatodól képek beküldésé nem lévén, a munka sajtó alá bocsátását is kénytelen voltunk elhalasztani. Budapestben, június 1-én 1876 Teljes tisztelettel „Franklin társulat” Magyar irod. intézet és könyvnyomda.

— **Kérelmek.** Azon tisztelet házankfiát, kik nek birtokában a magyar irókól nyelvünkön vagy más nyelven írt levelek vannak, vállalatunk érdekében felkérjük sziveskedjenek azokat az alfóirátok egyikének lemosolását végeztet bekedni, a ki azután pár hónap múlva köszönettel visszaküldi. Különben az 1760—1800-ig irántuk sürgetve kerjük. Budapestben 1876. június 5-én. Bodnár Zsigmond tanár, akadémia-utca

52. sz. dr. Kiss Áron tanár, a reform. collegium épületében. Idősb. Szinyei József, az egyetemi könyvtár épületében.

— **A báránid négyvölgye** mintegy kétezer ember részvétel mellett tartott meg. A gyűlést Pap László báránid lakos nyitotta meg, előadván, hogy a gyűlés célja fölírni az országgyűléshez az önálló vámtérület és önálló jegybank kérdésében. Ezután elnökválasztásra került a sor s elnöké a b-i ref. lelkész választott meg. Csánády Sándor kifejtésvé zeteit e kérdésben, felhívta a megjelenteket, hogy minden községből 3 egyedt válasszanak a felkündöndő kerénynek aláírásának gyűjtésére: — egyszermind tudat adja a választóknak, hogy képviselőjüket nevének nagyon súlyos betegsége akadályozta a részvételben. A lelkészed igen nagy volt. Látszik, hogy minden magyar község fel tudta fogni a baj eredeti okát.

— **Kolozsvár környékére** egy szakbizottság ment ki legközelebb jelentést tenni az eretek és rovarok pusztításairól. A szakbizottság vizsgálati eredménye valóban elszomorító: hármas a csapás, mely Kolozsvár határát érte: a sáska, egér és fekete rovar. — Legkisebb kárt a sáskák okoznak, mivel ezek habár roppant számban vannak is, de csak az apróbb fajhoz tartoznak, s a réteken is inkább csak azon fünekert pusztítják, melyek a marhatenyésztés néve feleslegesek. Nagyobb csapás ennél a temetelen egér, mely jésztó mérvben aratja a gabnát, s a mig a termés lábán van nem is lehet ártani nekik. Mindezekhez járul egy fekete rovar, mely a kalászkot pusztítja s óriási mennyiségben jelentkezik.

— **A Fekete Körörsz építtet,** Szalonta és Sarkad közti vasuti hidat a folyam, mely egy hét óta erősen áradt, annyira megrongálta, hogy az alföldi vasuti közlekedés Nagyváradról csak Szalontáig terjed s távolabbra be is szüntetett a hid helyreállításáig, mi körülbelül 8 napi időt vesz igénybe.

Nyirfalombok.

XIX.

(Uj idők, új emberek. A mi nálunk hallatlan valani! Az elveszett holmi. A civilizáció eredményei Kínában. Különböző berzenkedések fent és alant. A szabadságra megértettek. Egy mérges bonz. Tíz van, — végünk van!)

Nagy nap viradt Nying-Zang városára — Kínában, nem messze a Szikiang nevi szöke vízi folyamtól. A mennyei birodalom feje (az isteni Fő nevelje varcosát!) elrendelte hogy

minden község és város válasszon magának fő és almandarinokat, — bölecsket a vitás kérdésekben, részrehajlatlanokat az igazságszolgáltatásban, serényeket a közjó eszközésében, gyámokat a bus özvegyeknek, atyákat a keserő árvaaknak, tiszta kezű örököket a közvagyonnak, s általában alkalmas egyneket, kik a közönséget észrelve vagy kézzel, tollal vagy alabárdal lelkiismeretesen szolgálják. — A választások meg is etjettek szerencsésen s a nélkül, hogy (mint nálunk szokott történni) az alkotmányos jogok gyakorlása közben véressé qualifizált emberek, megpuhított és indígonzímű minősített tagok dolgot adtak volna doktornak, gyógyszeresnek, borbíróknak, harangozóknak, sírásóknak, törvényeszi tanácsnoknak, ügyvédnek, porkoláboknak és a társadalom más efajta pátrónusának. — Volt is öröm a nevezett városban, s habár néhány malkontentus atyafi nem is titkolta el elégtelenségét a bevezétt tényállással, — ezek zugolódása egy elveszett az általános örömrudásban, mint a magyar arany s a vihar átvételében, mint a magyar arany és ezüstbányák termelése abban a bizonyos feneketlen kádban, vagy mint sc. árvaavagyon a becsületés (?) gyámok telhetetlen tárczájában.

Azonban a kínaiak mióta több európai hatalommal kereskedelmi szerződésre léptek, s a civilizálti álódsáiban kisebb-nagyobb mérvben részesültek, sok tekintetben megszűntek kínaiak lenni, s európai fogalmakkal telítvők, általában pedig mindig elégtelenekek a létező állapotokkal. — „Micsoda! riadt fel egyik-másik előkelő”, „mandzsu” — hát azt hiszi az a fõmandarin, hogy azért választottuk meg, hogy miég nekünk is parancsolgasson? Eb ura kurta! — „Nekünk olyan fõmandarin kell — dohogott az ifjabb nemzedék, mely nagy részben Párisban nyerte képzését — a milven királyi volt hajdan a magyaroknak, a jámbor Dobzsa László! — „Hohó! — okosodott a nép egy része, melytől néhány néptribun és almandarin a „sakk” tartólmú poharak közt informát — hát már ez mindig csak így megy: az új csak olyan, mint a régi volt, s a városi polgárság pusztán az adozított jétékonyagság ézevi s egyebet semmit? — Annyit azonban a kínaiak becsület érdekében jónak látnak megjegyezni, hogy voltak a városban igazelmű mandzusk is, kik elismerték, sőt ki is mondták tartózkodás nélkül, hogy a fõmandarin teszi, a mit a fenálló viszonyok közt tennie lehet, azonban ha a siker ki is marad ottan-ottan, e körülmény fő- és alapoka leginkább a multak tévedésében, mulasztásaiban és bűneiben keresendõ.

Persze derek volna! ha az ilyen becsület elhinnék az érdemes maudzusk! Sõt inkább még nagyobb vérszemeket kaptak, s újabb újabb, vékonyabb és vastagabb hangu moll és dur változatokban hirdették magánházkánál és közhelyeken, hogy debizony mindennek egyesevedülõ oka a fõmandarin, miatta kell Nying-Zang városának elöb több szükségesképen elpusztulnia!

Nosza nekitzesedik e mondvascinnát mérges hangulat festett lángjától egyik hatalmas „bonz” és szent haragra gerjedve, az isteni Fõ nagyobb dicsőségére, haragos himnuszokat berobog a fõmandarin hivatalosok részébe, s a nélkül, hogy jámbor és igazhívó bonzoktól átjatosan azt mondaná, hogy „Om, Om, Om!” de söt a nélkül, hogy civilisált kinnaihoz illõleg köszönne, — paprika zamatu hangon és szerbtörvis modorban interpellálja a fõmandarint, hogy miképen megszerelt az isteni Fõ ellen ogy égrekiáltó bünt elkövetni, hogy az õ imádására szentelt ünneppnapon gyűlést tartani ekkor s ekkor nem iszonyodott. — A fõmandarin vértig mondja, még pedig egész angol hidegvérrel, hogy kénytelen volt gyűlést rendezni, a mennyiben a tárgyalást úgy igen pressans, de a szorgos munkaidõ miatt csak is azon az egy napon lehetett remélni az érdekeltek megjelenését, — hasztalan! akár a zajongó viharok, vagy a háborgó tengernek beszélt volna! a bonz az isteni Fõ hetvenhét ágú villámaival és a mennyei birodalom fejének szõrgyü hivataljával fenyegetõve rohant e a fõmandarin hivatalosokzójából, — úgy bevágyva azonban maga után az ajtót, hogy a festék és vakolat egy része jédtében jónak látta a falról és plafondról lekerekedés nélkül alá szállani... az országban kedélyesen pipakoló hajduk az hitték, hogy az épületbe ittõ bele valami kóborló száraz menykõ, Gyuró és Jónó pedig pláne a vízpuskákát lezúrták felszerelni, szidván a toronytól, hogy miért nem veri már félre a haragot... mig az emberréges kofák azon esküdöztek, hogy a lóporraktár robbant fel Deng-Breng-Czeng városában s e robbanás dördülését hozta ide a telegráfcsodony, vagy pedig azok a hirtelen gonoszított rablók szabadultak ki a börtönből s egy hatalmas rablóbandát szervezve (hiszen soha sem volt annyi gazember a világon, mint mo-tanában!) ágyukkal akarják a várost lamolra lövetni...

— z. — y —

Felölös szerkesztõ: ANGYAL GYULA.

Fõmunkatárs: Vitéz Mihály.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

Okolicsányi Géza, Engónia és Lajos karász tagos birtoka hat évre haszonbérbe kiadó 1877. sz. Gyógy nap-tól. A feltételek megtrudhatók Okolicsányi Menyhért vagyongondnoknál Károly és alfóirattal Nyiregyházában.

2-3 Molnár Pál, ügyvéd.

Szenvedélyes ivást

gyógyítok biztosan tudtával vagy azonkívül és pedig azonnal, úgy hogy a betegnek majdnem undorra válik az ivás. Gyógyász ingyen. Használati utasítás 12 bírodalmi márká. Készítményvilámtások és elismerések mellékelve vannak. Forduljon tehát mindenki

Th. Konetzky urhoz, Droguehandlung in Stettin, Preussen.

Haszonbérleti hirdetmény.

1. Haszonbérbe adatik Tisza-Dadán a debreczeni Collegiumnak Patay András-féle 1075 hold tagbirtoka 1200 □ ölével szántva.

Ezen birtokon az idén sem volt senmi ársviz, és kitünõ jó minõségű.

2. A birtokhoz Dadán ur lak., — a tagon jó lakás és gazdasági épületek tartoznak. — 100 hold ugar megszántva adatik e bérlettel.

3. A bérlet folyó évi október 1-én kezdõdik, szántást azonban szeptemberben már lehet tenni.

4. A birtok haszonbérbe most 6300 forint volt és 600 frnyai adó

5. A haszonbérbe adás nem törvényes árverés utján fog történni, hanem

folyó évi július 1-én a Collegium teljében küldöttségek déltán 4 órakor a pénztárhelyre együtt fog lenni, — a vállalkozók pedig ezen időre 600 forint bímon pénzrel méltóztatassanak megjelenni,

— s ajánlatukat a 4-ik pontban kitett haszonbéri summához képest, a vállalkási évek, biztosított fizetési feltételek, — s más hasonló kellekerek néve elõterjeszteni.

6. Írásbeli zárt ajánlatok — Offertek ily czím alatt: „A debreczeni reform. Collegium pénztári hivatalának — tartalmú offer” és 600 forint bímonpénz.

7. A 5 évi június 30-ik napig bezárólag beküldethetnek.

8. A tértképek, valamint a mostani haszonbéri szerzõdvények Tóth Antal Collegium ügyészénél Debreczenben 16-iskolátérben 811. szám alatt addig is megtekinthetők.

Debreczen, 1876. jun. 1.

A debreczeni reform. Collegium gazdasági választmánya.

Sthymmel Gyula

rövid- és fehérmű árak raktára

Budapestben, IV. (belváros) egyetem-utca 1.

ajánlja jól rendezett raktárát

Férfi Oxford szines ingek 1.30, 2.- 2.50 kr.

Cretton szines ingek 1.20, 1.80, 2.20 kr.

Legjobb minőségű chiffon ingek drbja 1.30, 1.50, 1.80, 2.20 kr.

Férfi lábravalók magyar és német formában drbja 1 ft, 1.30, 1.50, 2.- kr.

Férfi nyakkendők a legújabb divatban, minden árban 10 krtól kezdve.

Nők részére a legújabb gallér és kszelők,

SELYEM- s BARSONYSZALAGOK.

Ruhavarráshoz szükséges hozzávaló, Organtin, Mousseline, gép-czérnák, gombok, és diszek igen nagy választékban.

Vidéki rendelvények pontosan eszközölteknek.

Arlejtési hirdetmény.

Mely szerint a kir. ügyészség részéről közhírre tétetik, hogy a feltgyelete alatt levõ itteni központi börtönben szükség-lendõ mintegy 90 drb fa fek-ágy (pries) beszerzésének zárt írásbeli ajánlattal összekötött árlejtés napjani biztosítására f. évi június hó 26-ik napjának reggeli 10 órája tüzetett ki határidõül.

Az árlejtésben részt venni kívánók tehát, fennebbi határidõben, az ügyési irodában megtartandó árlejtésen 50 ft bímatpénzzel ellátottan, azzal hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek a kir. ügyészségi irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők, és hogy a meghatározott bímatpénzzel ellátandó zárt írásbeli ajánlatok, melyekben a megajánlott öszszeg betükkel is kiírva, és az, hogy ajánlkozó a feltételeket ismervén, azoknak teljesen alá veti magát, határozottan kitegyezze legyen, — az árlejtés megkezdése elõtt a kir. ügyész kezéhez szolgáltatandók. A késõbben avagy bímatpénz nélkül

beadandó zárt írásbeli ajánlatok figyelmen kívül lesznek hagyandók.

Kelt Nyiregyházában, 1876. jun. 4.

A kir. ügyészség.

(1-2)

Hirdetések

felvételére a legjuttányosabb árak mellett ajánlkozók a „Szabolcs” kiadó hivatala.

Felvételnek pedig a hirdetések kiadó hivatalunkon kívül helyben még a nagy czukraszda épületében levõ ifj. Czukor Márton fűszer- és vegyes kereskedésben.

A „SZABOLCS” kiadóhivatala.